

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE MEMBRIS ECCLE-||SIAE MILITANTIS,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

XIV. Explicatur nomen & definitio voti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53880)

uemus, neque aliud à nobis requirit, etiam si possimus plura præstare.

Ad illud de talentis dico, seruum illum fuisse damnatum, quia habuerat præceptum negociandi: quomodo nunc qui ¹³ habet talentum concionandi, & simul habet præceptum, quia est Episcopus, punietur, si non concionetur; at qui habet idem talentum, sed non habet præceptum, non punietur, ut patet de S. Antonio, &c.

CAPVT XIV.

Explicatur nomen, & definitio voti.

SEQVITVR Disputatio tertia, quæ est de votis monasticis, cuius disputationis sex erunt partes. Primum enim, exponemus breuiter nomen & definitionem voti. Deinde, explicabimus sententiam aduersariorum. Tertio, probabimus omne quod fit ex voto, esse cultum Dei. Quarto, vota non esse propria Iudæorum, sed etiam à Christianis rectè fieri ostendemus. Quinto, de rebus præceptis, qualis est promissio facta in Baptismo, non solere propriè fieri vota. Sexto, de rebus non præceptis, ac nominatim de cõtinencia, paupertate, & obedientia, vota rectè fieri demonstrabimus.

Quod ad PRIMVM, nomen voti apud Latinos ambiguum est; significat enim promissionem, & orationem, ac desiderium; dicimus enim, suscepi votum continentia, id est, promisi Deo continentiam; item, pro voto mihi cõtinencia succedit, id est, ut desiderabam; & vota pro continentia Deo fudi, id est, precatus sum à Deo continentiam. Apud Græcos non est idem nomen pro voto, & oratione, tamen sunt duo affinia nomina; nam *εὐχὴ* significat votum, *προσευχὴ* orationem: apud Hebræos voti & orationis nomina nullam habent affinitatem; votum enim dicitur *וְרָצוּ*, oratio *תְּפִלָּה*. cuius rei ea est ratio, quod apud Græcos & Latinos, cum hæc nomina inuenta sunt, non erat vlla vera pietas, & ideo nihil homines Deo, vel Diis vouebat, nisi ad id, quod desiderabat impetrandū, & propterea semper votis annectebant preces, iuxta illud Virgilij *Æneid. 6. Cessas in vota precesq.*

Hinc igitur Græci, ut obseruauit Gregorius Nyssenus
 rat. 2. in orationem Dominicam, vocauerunt orationem
 προσευχήν, quia post votum fiebat, quod vocabant
 Latini autem (ut diximus) eodem nomine promissionem
 Deo factam, & preces ad Deum appellabant. At Hebræi
 quia Deum piè colebant, & absoluta etiam vota facere con-
 sueuerant sine vlla relatione ad preces, ut nos quoque Chri-
 stiani facimus, propterea propriis & diuersis nominibus
 duo nominabant.

Potest autem definiiri votum: *Religiosa promissio alio-
 ius excellentioris boni, Deo facta, libera voluntate.* **P**RO MIS-
 SIO dicitur, quasi contractus quidam inter Deum & homi-
 nem. Nec enim sufficit ad votum, proposuisse ac statuisse
 aliquid facere, nisi etiam promittatur; votum enim indu-
 dit obligationem vnius ad alterum; non enim obligat
 votum solum ratione veritatis, id est, quia tenetur, qui vovit
 verum facere, quod dixit; sed etiam ratione fidelitatis, quia
 tenetur, alteri fidem datam seruare; hæc autem obliga-
 tio non potest nasci ex proposito solo, quod quis apud se
 recipit, sed necessariò promissionem requirit. **R**ELIGIOSA
 dicitur, ut significetur, cuius virtutis actus sit votum, nimirum
 religionis.

Est autem obseruandum, in voto semper esse duas actio-
 nes; alteram materialem, alteram formalem. Materialis est
 de qua fit votum, ut ieiunare, sacrificare, &c. Formalis est
 ipsa promissio ieiunandi, vel sacrificandi, & promissionis ad-
 impletio; quare formalis actio semper est actus religionis,
 materialis autem interdum est religionis, ut si quis voueat
 quotidie sacra facere; interdum alterius virtutis, ut si quis vo-
 ueat sexta feria semper ieiunare. **E**XCELLENTIORIS boni
 dicitur, ut determinetur materia voti; nec enim voueri po-
 test, nisi id, quod melius sit facere, quàm omittere.

Ex quo perspicuum est, quinque rerum genera excludi à ma-
 teria voti. **P**RIMO, peccata, ut cum Iudæi vouerunt se occi-
 suros Paulum, Act 23. nam vouere peccata, non est Deo mu-
 nus promittere, sed minari. **S**ECUNDO, opera indifferentia,
 ut non ire ad forum; non enim potest Deo placere, quod est
 vanum & inutile: *Difflicet enim ei stulta promissio,* Eccles. 5.
TERTIO, opera impossibilia, ut si quis voueat se profectu-
 sum

rum in Hierusalem sine nauis. QUARTO, opera necessaria, vt si quis voueat se moriturū quando placuerit Deo. QUINTO, opera bona, quæ tamen maiora bona impediunt, vt si quis voueat se ducturum vxorem. Quanquã hoc ipsum certo tempore, ac certæ personæ potest esse melius facere, quàm omittere: proinde tum erit legitima voti materia, et si absolute contra iudicandum sit.

DEO FACTA dicitur, vt intelligamus, vota differre à iuramentis, licet vtraq; sint actus religionis, & in materia ferè conueniant; vota enim fiunt Deo, iuramenta hominibus per Deum; non autem hinc excluduntur vota, quæ fiunt Sanctis; nam vel ea sunt vota materialiter, non formaliter, vt quidã docent, qui existimãt, in votis Sanctorum duãs esse promissiones; vnã Sanctis, quibus aliquid promittitur; alteram Deo, cui promittitur adimpletio promissionis factæ Sanctis, & hanc solam propriè votum esse dicunt: vel (quod verius puto) vota fiunt verè Sanctis, sed vt sancti sunt, id est, vt excellentissimo modo participant Dei naturam & gloriam. de qua re disputauimus in lib. 3. de Ecclesia triumphante, cap. 10.

Addimus vltimò, LIBERA VOLUNTATE, vt distingatur votum à lege communi; votum enim est lex quædam priuata, & obligat more legis; sed lex communis obligat etiam nolentem, & inuitum; votum autem est lex, quam nos ipsi nobis ferimus, & proinde non obligat, nisi eum, qui spontè votum fecerit; & hinc non habentur rata vota facta ante vsum rationis, nec ea, quæ propter ignorantiam, aut metum censentur inuoluntaria.

CAPVT XV.

Explicatur status questionis.

AM VERO, vt breuiter explicemus, quibus in rebus ab aduersariis dissentiamus; Lutheri & Caluini sententia eadem esse videtur; vterque enim tria quædam de votis docet. PRIMUM, vota ad colendum Deum non posse fieri, nisi de rebus præceptis, proinde vnum esse commune votum fidelium, promissionem illam, quam facimus in Baptismo.

RRr 4

SECVM-